

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 58

13 kwietnia 2015

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2015/C 118/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. 1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2015/C 118/02

Sprawa C-114/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l'Arbeidshof te Antwerpen – Belgia) – Theodora Hendrika Bouman/Rijksdienst voor Pensioenen [Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Ubezpieczenie emerytalne i na wypadek śmierci — Artykuł 46a ust. 3 lit. c) — Przyznawanie świadczeń — Krajowe przepisy zapobiegające kumulacji — Odstępstwo — Pojęcie „ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego” — Krajowa emerytura z systemu ubezpieczenia obowiązkowego — Możliwość zwrócenia się o zwolnienie z obowiązku podlegania ubezpieczeniu przez pewien okres — Skutek zaświadczenia wystawionego przez instytucję właściwą innego państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 47]. 2

2015/C 118/03

Sprawa C-134/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Kamery termowizyjne na podczerwień) 3

2015/C 118/04	Sprawa C-336/13 P: Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (Odwołanie — Decyzja Komisji zarządzająca zwrot pomocy finansowej — Wykonanie wyroku Sądu Unii Europejskiej — Rozróżnienie pomiędzy odsetkami za zwłokę a odsetkami wyrównawczymi — Naliczenie odsetek)	3
2015/C 118/05	Sprawa C-340/13: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – bpost SA/ Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT) (Odesłanie prejudycjalne — Usługi pocztowe — Dyrektywa 97/67/WE — Artykuł 12 — Operator świadczący usługę powszechną — Rabaty ilościowe — Zastosowanie do firm zbierających pocztę od różnych użytkowników — Obowiązek niedyskryminacji)	4
2015/C 118/06	Sprawa C-349/13: Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Oil Trading Poland sp. z o.o. (Odesłanie prejudycjalne — Podatki akcyzowe — Dyrektywy 92/12/EWG i 2008/118/WE — Zakres stosowania — Oleje mineralne i produkty energetyczne — Oleje smarowe wykorzystywane do celów innych niż napędowe i grzewcze — Wyłączenie — Podatek akcyzowy od konsumpcji produktów energetycznych, nałożony przez państwo członkowskie według reguł właściwych dla ujednoliconego podatku akcyzowego — Pojęcie „formalności przy przekraczaniu granic” — Artykuł 110 TFUE — Termin zapłaty krótszy w niektórych wypadkach dla nabycia wewnątrzwspólnotowego niż dla produktów nabytych w obrocie krajowym)	4
2015/C 118/07	Sprawa C-369/13: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Niderlandy) – postępowania karne przeciwko N.F. Gielenowi, M.M.J. Geeringsowi, F.A.C. Pruijmbomowi, A.A. Pruijmbomowi [Odesłanie prejudycjalne — Prekursory narkotykowe — Nadzorowanie handlu między państwami członkowskimi — Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 — Nadzorowanie handlu między Unią Europejską a państwami trzecimi — Rozporządzenie (WE) nr 111/2005 — Pojęcie „substancji sklasyfikowanej” — Substancja „alfa-acetylofenyloacetonitryl” — Substancja sklasyfikowana „1-fenylo-2-propanon” (BMK)]	5
2015/C 118/08	Sprawa C-396/13: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satakunnan käräjäoikeus – Finlandia) – Sähköalojen ammattiliitto ry/Elektrobudowa Spółka Akcyjna (Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuły 3, 5 i 6 — Pracownicy spółki z siedzibą w państwie członkowskim A, delegowani w celu wykonywania prac do państwa członkowskiego B — Płaca minimalna przewidziana w układach zbiorowych państwa członkowskiego B — Legitymacja procesowa organizacji związkowej z siedzibą w państwie członkowskim B — Przepisy państwa członkowskiego A zakazujące przeniesienia na osobę trzecią wierzycelności z tytułu wynagrodzenia)	6
2015/C 118/09	Sprawa C-531/13: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Marktgemeinde Straßwalchen i in./Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend (Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Przedsięwzięcia podlegające lub niepodlegające obowiązkowi dokonania oceny — Odwarty rozpoznawcze — Punkt 14 załącznika I — Pojęcie „wydobycia [...] gazu ziemnego do celów handlowych” — Obowiązek dokonania oceny przy wydobyciu określonej ilości gazu — Punkt 2 lit. d) załącznika II — Pojęcie „głębokich wierceń” — Punkt 1 załącznika III — Pojęcie „kumulacji z innymi przedsięwzięciami”)	7
2015/C 118/10	Sprawa C-539/13: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Zjednoczone Królestwo) – Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd/Sigma Pharmaceuticals plc (Odesłanie prejudycjalne — Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej z 2003 r. — Załącznik IV — Rozdział 2 — Szczególny mechanizm — Import opatentowanego produktu leczniczego — Obowiązek uprzedniego powiadomienia)	8

2015/C 118/11	Sprawa C-567/13: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Nóra Baczó, János István Vizsnyiczai/Raiffeisen Bank Zrt [Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Umowa kredytu na zakup nieruchomości — Klauzula arbitrażowa — Nieuczciwy charakter — Powództwo wytoczone przez konsumenta — Krajowy przepis proceduralny — Brak właściwości sądu, przed który wytoczono powództwo o unieważnienie umowy adhezyjnej (standardowej), do rozpoznania żądania stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków umownych zawartych w tejże umowie]	9
2015/C 118/12	Sprawa C-662/13: Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Unidades de Saúde SA/Fazenda Pública (Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Czynności będące praktykami stanowiącymi nadużycie — Krajowe prawo podatkowe — Krajowe postępowanie szczególne w przypadku podejrzeń dotyczących istnienia praktyk stanowiących nadużycie w dziedzinie podatków — Zasady skuteczności i równoważności)	9
2015/C 118/13	Sprawa C-37/14: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — „Plany interwencyjne” — Sektor owoców i warzyw — Pomoc przyznana bezprawne i niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie — Niewykonanie)	10
2015/C 118/14	Sprawa C-48/14: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej (Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2013/51/Euratom — Wybór podstawy prawnej — Traktat EWEA — Artykuły 31 EWEA i 32 EWEA — Traktat FUE — Artykuł 192 ust. 1 TFUE — Ochrona zdrowia ludzkiego — Substancje promieniotwórcze w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi — Pewność prawa — Lojalna współpracy między instytucjami)	11
2015/C 118/15	Sprawa C-411/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 2 lipca 2014 r. w sprawie T-403/14, Piscioti/Komisja, wniesione w dniu 29 sierpnia 2014 r. przez Romana Pisciotiego	11
2015/C 118/16	Sprawa C-537/14 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 23 września 2014 r. w sprawie T-341/13, Groupe Léa Nature SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 25 listopada 2014 r. przez Debonair Trading Internacional Lda	12
2015/C 118/17	Sprawa C-610/14: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Republika Słowacka) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.	13
2015/C 118/18	Sprawa C-2/15 SA: Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 9 lutego 2015 r. – ANKO AE/Komisja Europejska	14
2015/C 118/19	Sprawa C-3/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 8 stycznia 2015 r. – Alexandra Stück/Swiss International Air Lines AG	14
2015/C 118/20	Sprawa C-6/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia) w dniu 12 stycznia 2015 r. – TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest	15
2015/C 118/21	Sprawa C-15/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel te Gent (Belgia) w dniu 16 stycznia 2015 r. – New Valmar BVBA/Global Pharmacies Partner Health srl	15
2015/C 118/22	Sprawa C-18/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 19 stycznia 2015 r. – Brisa – Auto Estradas do Litoral, S.A., KBC Finance Ireland/Fazenda Pública	16

2015/C 118/23	Sprawa C-45/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawie T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 lutego 2015 r. przez Safa Nicu Sepahan Co.	16
2015/C 118/24	Sprawa C-47/15: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 6 lutego 2015 r. – Sélima Affum (po mężu Amissah)/Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai	18
2015/C 118/25	Sprawa C-53/15 P: Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-426/10 i T-575/10 oraz w sprawie T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerias/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.	19
2015/C 118/26	Sprawa C-54/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-427/10 i T-576/10 oraz w sprawie T-439/12, Trefilerías Quijano/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.	20
2015/C 118/27	Sprawa C-55/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2015 r. w sprawach połączonych T-428/10 i T-577/10 oraz w sprawie T-441/12, Trenzas y Cables de Acero/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.	20
2015/C 118/28	Sprawa C-56/15 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2015 r. w sprawach połączonych T-429/10 i T-578/10 oraz w sprawie T-438/12, Global Steel Wire/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Global Steel Wire, S.A.	21

Sąd

2015/C 118/29	Sprawa T-257/11: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Pangyrus/OHIM – RSVP Design (COLOURBLIND) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy COLOURBLIND — Oznaczenie słowne COLOURBLIND — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak złej wiary — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak używania w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009].	23
2015/C 118/30	Sprawa T-652/11: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Sabbagh/Rada (Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Oczywisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)	23
2015/C 118/31	Sprawa T-135/12: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Francja/Komisja (Pomoc państwa — Świadczenia emerytalne — Pomoc związana z reformą systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom — Zmniejszenie wysokości rekompensaty, jaka miała zostać wypłacona przez państwo na rzecz France Télécom — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Korzyść)	24
2015/C 118/32	Sprawa T-385/12: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Orange/Komisja (Pomoc państwa — Świadczenia emerytalne — Pomoc związana z reformą systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom — Zmniejszenie wysokości rekompensaty, jaka miała zostać wypłacona przez państwo na rzecz France Télécom — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Korzyść — Selektowny charakter — Naruszenie konkurencji — Prawo do obrony)	25
2015/C 118/33	Sprawa T-257/13: Wyrok Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – Polska/Komisja [EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozwój obszarów wiejskich — Wydatki poniesione przez Polskę — Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Skuteczność kontroli — Obowiązek uzasadnienia — Zasada pomocniczości]	26

2015/C 118/34	Sprawa T-365/13: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Litwa/Komisja (EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFFROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Środki rozwoju obszarów wiejskich — „Utrudnienia naturalne” i środowisko rolne — Adekwatność kontroli — Ryczałtowe korekty finansowe — Proporcjonalność).	26
2015/C 118/35	Sprawa T-388/13: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Costa Crociere/OHIM – Guerlain (SAMSARA) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SAMSARA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SAMSARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009].	27
2015/C 118/36	Sprawa T-713/13: Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – 9Flats/OHIM – Tibesoca (9flats.com) [Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 9flats.com — Wcześniejszy graficzny znak towarowy 50flats — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009.	28
2015/C 118/37	Sprawa T-261/14 P: Wyrok Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – Walton/Komisja (Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście niedopuszczalnej — Rezygnacja członka personelu tymczasowego ze stanowiska — Kwota wierzytelności przysługująca Komisji od skarżącego w związku z jego rezygnacją ze stanowiska — Powaga rzeczy osądzonej — Decyzje, które stały się ostateczne w braku zaskarżenia do sądu).	28
2015/C 118/38	Sprawa T-814/14: Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Banco Espírito Santo/Komisja. . . .	29
2015/C 118/39	Sprawa T-8/15: Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2015 r. – Auyantepui Corp./OHIM – Magda Rose (Mr Jones).	31
2015/C 118/40	Sprawa T-26/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 20 stycznia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej (druga izba) w sprawie F-2/12, Christow/Komisja i EMA	32
2015/C 118/41	Sprawa T-27/15 P: Odwołanie wniesione w dniu 20 stycznia 2015 r. przez Europejską Agencję Leków (EMA) od wyroku wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-2/12 Christow/Komisja i EMA.	32
2015/C 118/42	Sprawa T-51/15: Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2015 r. – PAN Europe/Komisja	33
2015/C 118/43	Sprawa T-56/15: Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/OHIM (Brauwelt).	34
2015/C 118/44	Sprawa T-57/15: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Trajektna luka Split/Komisja.	35
2015/C 118/45	Sprawa T-58/15: Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Ludwig Bertram/Seni Vita – OHIM (Sanivita).	36
2015/C 118/46	Sprawa T-67/15: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Polo Club/OHIM – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)	36
2015/C 118/47	Sprawa T-70/15: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Trajektna luka Split/Komisja.	37
2015/C 118/48	Sprawa T-71/15: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Jaguar Land Rover/OHIM – Nissan Jidosha (Land Glider).	38
2015/C 118/49	Sprawa T-73/15: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2015 r. – Aston Martin Lagonda/OHIM (Przedstawienie maskownicy umiejscowionej na przodzie samochodu).	39

2015/C 118/50	Sprawa T-75/15: Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2015 r. – ROD Leichtmetallräder/OHIM – Rodi TR (ROD)	39
2015/C 118/51	Sprawa T-77/15: Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Tronios Group International/OHIM – British Sky Broadcasting Group (SkyTec)	40
2015/C 118/52	Sprawa T-79/15: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Olympus Medical Systems/OHIM (3D)	41
2015/C 118/53	Sprawa T-81/15: Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Facchinello/OHIM – Olimpia Splendid (Synthesis)	41
2015/C 118/54	Sprawa T-84/15: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Laboratorios Thea/OHIM – Sebapharma (Sebacur).	42
2015/C 118/55	Sprawa T-85/15: Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – Alfa Wassermann Hungary/OHIM – Pharma Mar (YLOELIS)	43
2015/C 118/56	Sprawa T-89/15: Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2015 r. – Niagara Bottling/OHIM (NIAGARA).	44
2015/C 118/57	Sprawa T-90/15: Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Schoeller Corporation/OHIM – Sqope (SCOPE)	44
Sąd do spraw Służby Publicznej		
2015/C 118/58	Sprawa F-9/15: Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ/EMA	46

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2015/C 118/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 107 z 30.3.2015

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 96 z 23.3.2015

Dz.U. C 89 z 16.3.2015

Dz.U. C 81 z 9.3.2015

Dz.U. C 73 z 2.3.2015

Dz.U. C 65 z 23.2.2015

Dz.U. C 56 z 16.2.2015

Teksty te są dostępne na stronie internetowej

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez l'Arbeidshof te Antwerpen – Belgia) – Theodora Hendrika Bouman/Rijksdienst voor Pensioenen

(Sprawa C-114/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Zabezpieczenie społeczne — Rozporządzenie (EWG) nr 1408/71 — Ubezpieczenie emerytalne i na wypadek śmierci — Artykuł 46a ust. 3 lit. c) — Przyznawanie świadczeń — Krajowe przepisy zapobiegające kumulacji — Odstępstwo — Pojęcie „ubezpieczenia dobrowolnego lub fakultatywnego kontynuowanego” — Krajowa emerytura z systemu ubezpieczenia obowiązkowego — Możliwość zwrócenia się o zwolnienie z obowiązku podlegania ubezpieczeniu przez pewien okres — Skutek zaświadczenia wystawionego przez instytucję właściwą innego państwa członkowskiego — Rozporządzenie (EWG) nr 574/72 — Artykuł 47]

(2015/C 118/02)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Arbeidshof te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Theodora Hendrika Bouman

Druga strona postępowania: Rijksdienst voor Pensioenen

Sentencja

Artykuł 46a ust. 3 lit. c) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1408/71 z dnia 14 czerwca 1971 r. w sprawie stosowania systemów zabezpieczenia społecznego do pracowników najemnych, osób prowadzących działalność na własny rachunek i do członków ich rodzin przemieszczających się we Wspólnocie, w brzmieniu zmienionym i uaktualnionym rozporządzeniem Rady (WE) nr 118/97 z dnia 2 grudnia 1996 r., zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 1992/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r., należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on część świadczenia wynikającą z okresu ubezpieczenia, podczas którego zainteresowany był uprawniony do uzyskania zwolnienia z podlegania systemowi ubezpieczenia obowiązkowego, jeżeli okoliczność, że zainteresowany podlegał ubezpieczeniu w rozpatrywanym okresie, ma wpływ na zakres świadczenia z zabezpieczenia społecznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 z 25.5.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. [wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) – Zjednoczone Królestwo] – Raytek GmbH, Fluke Europe BV/Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Sprawa C-134/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Kamery termowizyjne na podczerwień)

(2015/C 118/03)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raytek GmbH, Fluke Europe BV

Strona pozwana: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Sentencja

Analiza pytania prejudycjalnego nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać ważność rozporządzenia Komisji (UE) nr 314/2011 z dnia 30 marca 2011 r. dotyczącego klasyfikacji niektórych towarów według Nomenklatury scalonej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 141 z 18.5.2013.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH

(Sprawa C-336/13 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Decyzja Komisji zarządzająca zwrot pomocy finansowej — Wykonanie wyroku Sądu Unii Europejskiej — Rozróżnienie pomiędzy odsetkami za zwłokę a odsetkami wyrównawczymi — Naliczenie odsetek)

(2015/C 118/04)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac, G. Wilms i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH (przedstawiciel: C. Pitschas, Rechtsanwalt)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej IPK International/Komisja (T-671/11, EU:T:2013:163) uchyla się w zakresie, w jakim nakazuje on ustalenie odsetek za zwłokę należnych od Komisji Europejskiej na rzecz IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH na podstawie głównej kwoty wierzytelności wraz z naliczonymi wcześniej odsetkami.
- 2) Odwołanie oddala się w pozostałym zakresie.
- 3) Odsetki za zwłokę należne od Komisji Europejskiej na rzecz IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH powinny być naliczone wyłącznie na podstawie kwoty wierzytelności głównej.

- 4) Komisja Europejska i IPK International – World Tourism Marketing Consultants GmbH pokrywają własne koszty w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Bruxelles – Belgia) – bpost SA/Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Sprawa C-340/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Usługi pocztowe — Dyrektywa 97/67/WE — Artykuł 12 — Operator świadczący usługę powszechną — Rabaty ilościowe — Zastosowanie do firm zbierających pocztę od różnych użytkowników — Obowiązek niedyskryminacji)

(2015/C 118/05)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour d'appel de Bruxelles

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: bpost SA

Strona pozwana: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Sentencja

Zasada niedyskryminacji taryfowej przewidziana w art. 12 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług, zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/6/WE z dnia 20 lutego 2008 r., powinna być interpretowana w ten sposób, iż nie sprzeciwia się ona systemowi rabatów ilościowych „na jednego nadawcę”, takiemu jak ten, który jest przedmiotem sporu w postępowaniu głównym.

(¹) Dz.U. C 233 z 10.8.2013.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelny Sąd Administracyjny – Polska) – Minister Finansów/Oil Trading Poland sp. z o.o.

(Sprawa C-349/13) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Podatki akcyzowe — Dyrektywy 92/12/EWG i 2008/118/WE — Zakres stosowania — Oleje mineralne i produkty energetyczne — Oleje smarowe wykorzystywane do celów innych niż napędowe i grzewcze — Wylączenie — Podatek akcyzowy od konsumpcji produktów energetycznych, nałożony przez państwo członkowskie według reguł właściwych dla ujednoliconego podatku akcyzowego — Pojęcie „formalności przy przekraczaniu granic” — Artykuł 110 TFUE — Termin zapłaty krótszy w niektórych wypadkach dla nabycia wewnątrzwspólnotowego niż dla produktów nabytych w obrocie krajowym)

(2015/C 118/06)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelny Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Minister Finansów

Strona pozwana: Oil Trading Poland sp. z o.o.

Sentencja

Artykuł 3 ust. 3 dyrektywy Rady 92/12/EWG z dnia 25 lutego 1992 r. w sprawie ogólnych warunków dotyczących wyrobów objętych podatkiem akcyzowym, ich przechowywania, przepływu oraz kontrolowania oraz art. 1 ust. 3 dyrektywy Rady 2008/118/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie ogólnych zasad dotyczących podatku akcyzowego, uchylającej dyrektywę 92/12, należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one temu, aby produkty nienależące do zakresu stosowania tych dyrektyw, takie jak oleje smarowe wykorzystywane do celów innych niż napędowe i grzewcze, były objęte podatkiem regulowanym przez zasady identyczne jak te dotyczące systemu ujednoliconego podatku akcyzowego, ustanowionego przez rzeczony dyrektywy, jeżeli fakt objęcia rzeczonych produktów tym podatkiem nie powoduje formalności przy przekraczaniu granic w handlu pomiędzy państwami członkowskimi.

⁽¹⁾ Dz.U. C 274 z 21.9.2013.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nederlandy) – postępowania karne przeciwko N.F. Gielenowi, M.M.J. Geeringsowi, F.A. C. Pruijboomowi, A.A. Pruijboomowi

(Sprawa C-369/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Prekursory narkotykowe — Nadzorowanie handlu między państwami członkowskimi — Rozporządzenie (WE) nr 273/2004 — Nadzorowanie handlu między Unią Europejską a państwami trzecimi — Rozporządzenie (WE) nr 111/2005 — Pojęcie „substancji sklasyfikowanej” — Substancja „alfa-acetylofenyloacetonitryl” — Substancja sklasyfikowana „1-fenylo-2-propanon” (BMK)]

(2015/C 118/07)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank Oost-Brabant, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Strony w głównym postępowaniu karnym

N.F. Gielen, M.M.J. Geerings, F.A.C. Pruijboom, A.A. Pruijboom

Sentencja

Artykuł 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 111/2005 z dnia 22 grudnia 2004 r. określającego zasady nadzorowania handlu prekursorami narkotyków pomiędzy Wspólnotą a państwami trzecimi należy interpretować w ten sposób, że kwalifikacja jako „substancja sklasyfikowana” w rozumieniu tych przepisów nie ma zastosowania do substancji tego rodzaju jak alfa-acetylofenyloacetonitryl, niewskazanej w załączniku I do rozporządzenia nr 273/2004 lub w załączniku do rozporządzenia nr 111/2005 nawet wówczas, gdy za pomocą łatwych do zastosowania lub ekonomicznie opłacalnych środków w rozumieniu tych rozporządzeń można ją przekształcić w substancję wskazaną w tych załącznikach.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Satakunnan käräjäoikeus – Finlandia) – Sähköalojen ammattiliitto ry/ Elektrobudowa Spółka Akcyjna

(Sprawa C-396/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuły 56 TFUE i 57 TFUE — Dyrektywa 96/71/WE — Artykuły 3, 5 i 6 — Pracownicy spółki z siedzibą w państwie członkowskim A, delegowani w celu wykonywania prac do państwa członkowskiego B — Płaca minimalna przewidziana w układach zbiorowych państwa członkowskiego B — Legitymacja procesowa organizacji związkowej z siedzibą w państwie członkowskim B — Przepisy państwa członkowskiego A zakazujące przeniesienia na osobę trzecią wierzycelności z tytułu wynagrodzenia)

(2015/C 118/08)

Język postępowania: fiński

Sąd odsyłający

Satakunnan käräjäoikeus

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Sähköalojen ammattiliitto ry

Strona pozwana: Elektrobudowa Spółka Akcyjna

Sentencja

- 1) W okolicznościach takich jak w rozpatrywane w sprawie w postępowaniu głównym dyrektywa 96/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 grudnia 1996 r. dotycząca delegowania pracowników w ramach świadczenia usług w świetle art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej sprzeciwia się temu, aby przepisy państwa członkowskiego siedziby przedsiębiorstwa, które oddelegowało pracowników na terytorium innego państwa członkowskiego, na mocy których zakazane jest przenoszenie wierzycelności wynikających ze stosunków pracy, mogły stać na przeszkodzie temu, aby związek zawodowy, taki jak Sähköalojen ammattiliitto ry, wniósł skargę do sądu drugiego z tych państw członkowskich, w którym praca jest wykonywana, w celu odzyskania na rzecz pracowników delegowanych wierzycelności płacowych, które dotyczą płacy minimalnej w rozumieniu dyrektywy 96/71 i które zostały na niego przeniesione, przy czym przeniesienie to jest zgodne z prawem obowiązującym w tym ostatnim państwie członkowskim.
- 2) Artykuł 3 ust. 1 i 7 dyrektywy 96/71 w świetle art. 56 TFUE i 57 TFUE należy interpretować w ten sposób, że:
 - nie sprzeciwia się on obliczaniu płacy minimalnej za pracę na podstawie stawki godzinowej lub za pracę na akord w oparciu o zaszeregowanie pracowników do kategorii wynagrodzenia, przewidziane w odpowiednich układach zbiorowych obowiązujących w przyjmującym państwie członkowskim, pod warunkiem, że to obliczenie i to zaszeregowanie są dokonywane na podstawie wiążących i przejrzystych przepisów, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego;
 - stała dieta taka jak rozpatrywana w sprawie w postępowaniu głównym powinna być uznana za część płacy minimalnej na warunkach identycznych jak te, jakim podlega włączenie tej diety to płacy minimalnej wypłacanej pracownikom lokalnym w przypadku ich delegowania wewnątrz danego państwa członkowskiego;
 - odszkodowanie za czas potrzebny na dotarcie do pracy, które jest wypłacane pracownikom pod warunkiem, że codzienny dojazd do miejsca pracy i z powrotem zajmuje im ponad godzinę, należy uznać za część płacy minimalnej pracowników delegowanych, o ile ten warunek jest spełniony, czego zweryfikowanie należy do sądu krajowego;
 - pokrycie kosztów zakwaterowania tych pracowników nie powinno być uznawane za element ich płacy minimalnej;

- dodatek w postaci bonów na posiłki wydawanych wspomnianym pracownikom nie powinien być uznawany za część ich płacy minimalnej, i
- dodatek wakacyjny, jaki musi być przyznany pracownikom delegowanym za minimalny wymiar płatnych urlopów wypoczynkowych, odpowiada płacy minimalnej, do jakiej pracownicy ci mają prawo w okresie odniesienia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 260 z 7.9.2013.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 11 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof – Austria) – Marktgemeinde Straßwalchen i in./Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

(Sprawa C-531/13) ⁽¹⁾

(Środowisko naturalne — Dyrektywa 85/337/EWG — Ocena skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne — Przedsięwzięcia podlegające lub niepodlegające obowiązkowi dokonania oceny — Odwierty rozpoznawcze — Punkt 14 załącznika I — Pojęcie „wydobycia [...] gazu ziemnego do celów handlowych” — Obowiązek dokonania oceny przy wydobyciu określonej ilości gazu — Punkt 2 lit. d) załącznika II — Pojęcie „głębokich wierceń” — Punkt 1 załącznika III — Pojęcie „kumulacji z innymi przedsięwzięciami”)

(2015/C 118/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marktgemeinde Straßwalchen, Heinrich Kornhuber, Helga Kornhuber, Karoline Pöckl, Heinze Kornhuber, Marianne Kornhuber, Wolfgang Kornhuber, Andrea Kornhuber, Alois Herzog, Elfriede Herzog, Katrin Herzog, Stefan Asen, Helmut Zopf, Ingrid Zopf, Silvia Zopf, Daniel Zopf, Maria Zopf, Anton Zopf sen., Paula Loibichler, Theresa Baumann, Josep Schindlauer, Christine Schindlauer, Barbara Schindlauer, Bernhard Schindlauer, Alois Mayrhofer, Daniel Mayrhofer, Georg Rindberger, Maria Rindlberger, Georg Rindlberger sen., Max Herzog, Romana Herzog, Michael Herzog, Markus Herzog, Marianne Herzog, Max Herzog sen., Helmut Lettner, Maria Lettner, Anita Lettner, Alois Lettner sen., Christian Lettner, Sandra Lettner, Anton Nagelseder, Amalie Nagelseder, Josef Nagelseder, Gabriele Schachinger, Thomas Schachinger, Andreas Schinagl, Michaela Schinagl, Lukas Schinagl, Michael Schinagl, Maria Schinagl, Josef Schinagl, Johann Mayr, Christine Mayr, Martin Mayr, Christian Mayr, Johann Mayr sen., Gerhard Herzog, Anton Mayrhofer, Siegfried Zieher

Strona pozwana: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

przy udziale: Rohöl-Aufsuchungs AG

Sentencja

- 1) Punkt 14 załącznika I do dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne, zmienionej dyrektywą 2009/31/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że odwiert rozpoznawczy taki jak ten, o którym mowa w postępowaniu głównym, mający służyć przeprowadzeniu próby wydobycia gazu ziemnego i ropy naftowej w celu zbadania rentowności handlowej złoża, nie jest objęty zakresem zastosowania tego przepisu.

- 2) Artykuł 4 ust. 2 dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2009/31, w związku z pkt 2 lit. d) załącznika II do rzeczony dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że obowiązek przeprowadzenia oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne przez odwiert głęboki, taki jak odwiert rozpoznawczy, o którym mowa w postępowaniu głównym, może wynikać z tego przepisu. Właściwe władze krajowe powinny zatem szczegółowo zbadać, z uwzględnieniem kryteriów zawartych w załączniku III do dyrektywy 85/337, zmienionej dyrektywą 2009/31, czy należy sporządzić ocenę oddziaływania na środowisko. W tym kontekście należy w szczególności zbadać, czy oddziaływanie odwiertów rozpoznawczych w związku z oddziaływaniem innych przedsięwzięć może mieć większą wagę niż przy ich braku. Ocena ta nie może zawęzić się do granic gminy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 15 z 18.1.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Court of Appeal – Zjednoczone Królestwo) – Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd/Sigma Pharmaceuticals plc

(Sprawa C-539/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Akt o przystąpieniu do Unii Europejskiej z 2003 r. — Załącznik IV — Rozdział 2 — Szczególny mechanizm — Import opatentowanego produktu leczniczego — Obowiązek uprzedniego powiadomienia)

(2015/C 118/10)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Court of Appeal

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Merck Canada Inc., Merck Sharp & Dohme Ltd

Strona pozwana: Sigma Pharmaceuticals plc

Sentencja

- 1) Akapit drugi szczególnego mechanizmu przewidzianego w rozdziale 2 załącznika IV do Aktu dotyczącego warunków przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada on na uprawnionego z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego ani na osobę wywodzącą od niego swoje uprawnienia obowiązku poinformowania o zamiarze sprzeciwienia się planowanemu importowi przed powołaniem się na ich prawa na podstawie akapitu pierwszego tego mechanizmu. Jeżeli jednak ów uprawniony lub osoba wywodząca od niego swoje uprawnienia nie wyrażą takiego zamiaru w przewidzianym w akapicie drugim wspomnianego mechanizmu terminie oczekiwania wynoszącym jeden miesiąc, to osoba, która zamierza importować dany produkt leczniczy, może zasadnie wystąpić do właściwych organów o zezwolenie na import tego produktu i w danym przypadku przystąpić do jego importowania i wprowadzania do obrotu. Szczególny mechanizm pozbawia zatem uprawnionego lub osobę wywodzącą od niego swoje uprawnienia możliwości powołania się na ich prawa na podstawie akapitu pierwszego tego mechanizmu wobec importu i wprowadzenia do obrotu tego produktu leczniczego, które nastąpiły przed wyrażeniem tego zamiaru.
- 2) Akapit drugi omawianego szczególnego mechanizmu należy interpretować w ten sposób, że powiadomienie powinno być skierowane do uprawnionego z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego lub do osoby wywodzącej od niego swoje uprawnienia, przy czym to ostatnie pojęcie oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem rozporządza prawami przysługującym uprawnionemu z patentu lub z dodatkowego świadectwa ochronnego.
- 3) Akapit drugi tego szczególnego mechanizmu należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to nie nakazuje osobie, która zamierza importować lub wprowadzać do obrotu dany produkt leczniczy, by osobiście dokonała powiadomienia, pod warunkiem że owo powiadomienie pozwala dokładnie ustalić tożsamość tej osoby.

⁽¹⁾ Dz.U. C 9 z 11.1.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék – Węgry) – Nóra Baczó, János István Vizsniczai/Raiffeisen Bank Zrt

(Sprawa C-567/13) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Ochrona konsumentów — Dyrektywa 93/13/EWG — Artykuł 7 — Umowa kredytu na zakup nieruchomości — Klauzula arbitrażowa — Nieuczciwy charakter — Powództwo wytoczone przez konsumenta — Krajowy przepis proceduralny — Brak właściwości sądu, przed który wytoczono powództwo o unieważnienie umowy adhezyjnej (standardowej), do rozpoznania żądania stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków umownych zawartych w tejże umowie]

(2015/C 118/11)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Nóra Baczó, János István Vizsniczai

Strona pozwana: Raiffeisen Bank Zrt

Sentencja

Artykuł 7 ust. 1 dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich powinien być interpretowany w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie krajowemu przepisowi proceduralnemu, na mocy którego sąd rejonowy właściwy do orzeczenia w przedmiocie wytoczonego przez konsumenta powództwa o unieważnienie umowy adhezyjnej (standardowej) nie jest właściwy, aby rozpoznać żądanie tego konsumenta dotyczące stwierdzenia nieuczciwego charakteru warunków umownych zawartych w tej samej umowie, chyba że stwierdzenie przez sąd rejonowy braku swojej właściwości pociąga za sobą niedogodności proceduralne mogące nadmiernie utrudnić wykonywanie praw przyznanych konsumentowi przez prawo Unii Europejskiej. Do sądu krajowego należy dokonanie niezbędnych ustaleń w tym zakresie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (dziewiąta izba) z dnia 12 lutego 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo – Portugalia) – Unidades de Saúde SA/Fazenda Pública

(Sprawa C-662/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Podatek VAT — Dyrektywa 2006/112/WE — Odliczenie podatku naliczonego — Czynności będące praktykami stanowiącymi nadużycie — Krajowe prawo podatkowe — Krajowe postępowanie szczególne w przypadku podejrzeń dotyczących istnienia praktyk stanowiących nadużycie w dziedzinie podatków — Zasady skuteczności i równoważności)

(2015/C 118/12)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Unidades de Saúde SA

Strona pozwana: Fazenda Pública

Sentencja

Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej powinna być interpretowana w ten sposób, że nie sprzeciwia się ona uprzedniemu i obowiązkowemu stosowaniu krajowego postępowania administracyjnego takiego jak przewidziane w art. 63 Código de Procedimento e de Processo Tributário (kodeksu postępowania i procedury podatkowej) w przypadku, w którym organ podatkowy podejrzewa istnienie praktyki stanowiącej nadużycie.

⁽¹⁾ Dz.U. C 78 z 15.3.2014.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Komisja Europejska/Republika Francuska

(Sprawa C-37/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Pomoc państwa — „Plany interwencyjne” — Sektor owoców i warzyw — Pomoc przyznana bezprawnie i niezgodna z rynkiem wewnętrznym — Odzyskanie — Niewykonanie)

(2015/C 118/13)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J.F. Brakeland i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Francuska (przedstawiciele: J. Bousin, G. de Bergues i D. Colas, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich środków niezbędnych do odzyskania od beneficjentów pomocy państwa uznanej za przyznaną bezprawnie i niezgodną z rynkiem wewnętrznym w art. 1 decyzji Komisji 2009/402/WE z dnia 28 stycznia 2009 r. w sprawie „planów interwencyjnych” w sektorze owoców i warzyw wprowadzonych przez Francję [C 29/05 (ex NN 57/05)] oraz nie przekazując Komisji Europejskiej w wyznaczonym terminie informacji wymienionych w art. 4 tej decyzji, Republika Francuska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 288 akapit czwarty TFUE oraz art. 2–4 rzeczonej decyzji.
- 2) Republika Francuska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 12 lutego 2015 r. – Parlament Europejski/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-48/14) ⁽¹⁾

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Dyrektywa 2013/51/Euratom — Wybór podstawy prawnej — Traktat EWEA — Artykuły 31 EWEA i 32 EWEA — Traktat FUE — Artykuł 192 ust. 1 TFUE — Ochrona zdrowia ludzkiego — Substancje promieniotwórcze w wodzie przeznaczonej do spożycia przez ludzi — Pewność prawa — Lojalna współpraca między instytucjami)

(2015/C 118/14)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio i J. Rodrigues, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: O. Segnana i R. Liudvinaviciute-Cordeiro, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i E. Ruffer, pełnomocnicy), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues, D. Colas i N. Rouam, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Van Nuffel i M. Patakia, pełnomocnicy)

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Parlament Europejski zostaje obciążony kosztami postępowania.
- 3) Republika Czeska, Republika Francuska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba) wydanego w dniu 2 lipca 2014 r. w sprawie T-403/14, Pisciotti/Komisja, wniesione w dniu 29 sierpnia 2014 r. przez Romana Pisciottiego

(Sprawa C-411/14 P)

(2015/C 118/15)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Romano Pisciotti (przedstawiciel: M. Maresca, avvocato)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 28 stycznia 2015 r. Trybunał (druga izba) oddalił odwołanie i orzekł, że Romano Pisciotti ponosi własne koszty.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 23 września 2014 r. w sprawie T-341/13, Groupe Léa Nature SA/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 25 listopada 2014 r. przez Debonair Trading Internacional Ld^a

(Sprawa C-537/14 P)

(2015/C 118/16)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Debonair Trading Internacional Ld^a (przedstawiciele: D. Selden, advocate, T. Alkin, barrister)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Groupe Léa Nature SA

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku stwierdzającego nieważność decyzji Izby Odwoławczej;
- odesłanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania ze wskazaniem, że rozpatrywane znaki towarowe są podobne;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania zarówno przed Sądem, jak i przed Trybunałem Sprawiedliwości.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnosząca odwołanie opiera się na dwóch argumentach, dotyczących naruszenia art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009 ⁽¹⁾. W skrócie wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie zastosował utrwalonego orzecznictwa w swojej analizie rozpatrywanych znaków towarowych z takim skutkiem, iż błędnie stwierdził, że te znaki towarowe są zupełnie niepodobne.
2. Po pierwsze, ustalwszy, że znaki towarowe są fonetycznie podobne ze względu na wspólny im element „so”, Sąd powinien był stwierdzić, że są one całościowo podobne, co najmniej w tym zakresie. Jego stwierdzenie, że są one niepodobne pomimo wspólnego im elementu fonetycznego, było wynikiem niezastosowania utrwalonego orzecznictwa dotyczącego charakteru i stopnia podobieństwa wymaganego dla zastosowania art. 8 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 5.
3. Po drugie, uznawszy, że znaki towarowe są fonetycznie podobne, Sąd powinien był stwierdzić, iż są one także wizualnie podobne zasadniczo z tych samych powodów [i a fortiori podobne w rozumieniu art. 8 ust. 1 lit. b) lub art. 8 ust. 5)]. Jego stwierdzenie, że są one niepodobne pomimo wspólnego im elementu wizualnego „so”, było wynikiem niezastosowania utrwalonego orzecznictwa przy analizie wizualnego wpływu elementu „so” w ramach tych znaków towarowych.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov
(Republika Słowacka) w dniu 29 grudnia 2014 r. – Helena Kolcunová/Provident Financial s. r. o.**

(Sprawa C-610/14)

(2015/C 118/17)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Helena Kolcunová

Strona pozwana: Provident Financial s. r. o.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy dyrektywę Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (zwaną dalej „dyrektywą 93/13”) należy interpretować w ten sposób, że usługa w postaci gwarancji ratalnej spłaty kredytu konsumenckiego, przedmiotem której to usługi jest inkasowanie w gotówce rat kredytu płaconych przez konsumenta stanowi główny przedmiot usługi kredytu konsumenckiego czy też główny przedmiot usługi w ramach szczególnej umowy?
- 2) Czy dyrektywę Rady 87/102/EWG⁽²⁾ z dnia 22 grudnia 1986 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich dotyczących kredytu konsumenckiego, zmienioną dyrektywą 98/7/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. należy interpretować w ten sposób, że rzeczywista roczna stopa oprocentowania (RRSO) obejmuje także wynagrodzenie za inkasowanie w gotówce rat kredytu lub jego część, jeżeli wynagrodzenie przewyższa znacznie konieczne koszty takiej usługi dodatkowej, oraz czy art. 14 wspomnianej dyrektywy powinien być interpretowany w ten sposób, że następuje obejście instytucji prawnej RRSO, gdy wynagrodzenie za usługę dodatkową przewyższa znacznie koszty tej usługi i nie jest wliczone do RRSO?
- 3) Czy [dyrektywa 93/13] powinna być interpretowana w ten sposób, że do spełnienia wymogu przejrzystości usługi dodatkowej (zakładając, że chodzi o dodatkową usługę a nie cenę samego kredytu lub wynagrodzenie za sam kredyt), za którą uiszczane są opłaty administracyjne, wystarczy, iż cena za tę usługę administracyjną (opłaty administracyjne) jest jasna i zrozumiała, nawet jeśli przedmiot świadczenia odpowiadającego tej usłudze nie jest dokładnie określony?
- 4) Czy art. 4 ust. 1 i 2 [dyrektywy 93/13] powinien być interpretowany w ten sposób, że sama okoliczność, iż opłaty administracyjne są ujęte w obliczeniu RRSO oznacza, że chodzi o cenę kredytu/wynagrodzenie za kredyt i stoi na przeszkodzie kontroli sądowej tych opłat do celów wspomnianej dyrektywy?
- 5) Jeżeli odpowiedź na pytanie trzecie będzie brzmiała w ten sposób, że przedmiot usługi administracyjnej, za którą muszą być uiszczane opłaty administracyjne, jest wystarczająco przejrzysty, to czy w takim przypadku usługa administracyjna wraz z wszystkimi elementami wykonania, z jakimi może się ona potencjalnie wiązać, stanowi główny przedmiot kredytu konsumenckiego?
- 6) Czy art. 4 ust. 1 i 2 [dyrektywy 93/13] powinien być interpretowany w ten sposób, że do celów tej dyrektywy cena kredytu/wynagrodzenie za kredyt obejmują nie tylko odsetki, ale także koszty wierzyciela (wskazane w umowie, w ogólnych warunkach umowy lub w cenniku opłat) i czy w związku z tym te koszty jako ewentualna cena lub wynagrodzenie za kredyt nie mogą być przedmiotem kontroli z punktu widzenia ich proporcjonalności względem usługi, za którą mają stanowić wynagrodzenie?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29.

⁽²⁾ Dz.U. 1987, L 42, s. 48.

⁽³⁾ Dz.U. L 101, s. 17.

Wniosek o upoważnienie do dokonania zajęcia złożony w dniu 9 lutego 2015 r. – ANKO AE/Komisja Europejska

(Sprawa C-2/15 SA)

(2015/C 118/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias (przedstawiciel: V. Christianos, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

- Upoważnienie „ANKO AE Antiprosopeion, Emporiou kai Viomichanias” do dokonania zajęcia składników majątku Komisji w Grecji w celu zaspokojenia jej roszczenia w wysokości 6 752,24 EUR, powiększonego o odsetki za opóźnienie poczynszy od dnia 12 sierpnia 2010 r. do dnia całkowitej zapłaty, według rocznej stopy 1 %;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht Hannover (Niemcy) w dniu 8 stycznia 2015 r. – Alexandra Stück/Swiss International Air Lines AG

(Sprawa C-3/15)

(2015/C 118/19)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht Hannover

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexandra Stück

Strona pozwana: Swiss International Air Lines AG

Pytanie prejudycjalne

Czy umowę pomiędzy Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego⁽¹⁾ z dnia 21 czerwca 1999 r. w brzmieniu ustalonym decyzją nr 2/2010 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria⁽²⁾ z dnia 26 listopada 2010 r. należy interpretować w ten sposób, że rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91⁽³⁾, ma zgodnie z jego art. 3 ust. 1 lit. b) zastosowanie również do pasażerów odlatujących z portu lotniczego znajdującego się w państwie trzecim do portu lotniczego położonego w Szwajcarii lotem obsługiwanym przez szwajcarskiego przewoźnika lotniczego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2002, L 114, s. 73.

⁽²⁾ Decyzja nr 2/2010 Wspólnego Komitetu ds. Transportu Lotniczego Wspólnota/Szwajcaria ustanowionej na mocy umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego z dnia 26 listopada 2010 r. zastępująca załącznik do umowy między Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie transportu lotniczego, Dz.U. L 347, s. 54.

⁽³⁾ Dz.U. L 46, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Raad van State (Belgia)
w dniu 12 stycznia 2015 r. – TNS Dimarso NV/Vlaams Gewest**

(Sprawa C-6/15)

(2015/C 118/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Raad van State.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: TNS Dimarso NV.

Strona pozwana: Vlaams Gewest.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 53 ust. 2 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi ⁽¹⁾, samodzielnie oraz w związku z zakresem – obowiązujących w kontekście zamówień publicznych i wynikających z prawa europejskiego – zasad równości traktowania i transparentności należy interpretować w ten sposób, że nawet w przypadku udzielenia zamówienia na podstawie oferty najkorzystniejszej ekonomicznie z punktu widzenia instytucji zamawiającej, instytucja ta jest wciąż zobowiązana do określenia i do zawarcia w ogłoszeniu o zamówieniu lub w dokumencie zamówienia metody przeprowadzania oceny lub reguł dotyczących ważenia, na podstawie których oferty będą oceniane w świetle kryteriów lub podkryteriów udzielenia zamówienia, niezależnie od ich przewidywalności, powszechności stosowania i zakresu?
- 2) Jeżeli taki ogólny obowiązek nie istnieje: czy istnieją okoliczności, takie jak m.in. zakres, nieprzewidywalność, czy nietypowość tychże reguł dotyczących ważenia, w których taki obowiązek jednak obowiązuje?

⁽¹⁾ Dz.U. L 134, s. 114.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van Koophandel
te Gent (Belgia) w dniu 16 stycznia 2015 r. – New Valmar BVBA/Global Pharmacies Partner Health srl**

(Sprawa C-15/15)

(2015/C 118/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van Koophandel te Gent.

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: New Valmar BVBA.

Strona pozwana: Global Pharmacies Partner Health srl.

Pytania prejudycjalne

Czy art. 45 TFUE należy interpretować w ten sposób, że postanowienie to stoi na przeszkodzie uregulowaniu sfederowanej jednostki państwa członkowskiego – takiej jak, w niniejszej sprawie, wspólnota flamandzka federalnego państwa belgijskiego – nakładającemu na każde przedsiębiorstwo, którego miejsce prowadzenia działalności znajduje się na terytorium tej jednostki, na mocy art. 52 skoordynowanych ustaw w sprawie używania języków dla celów administracyjnych z dnia 18 lipca 1966 r. (B.B. z 2.8.1966) w związku z art. 10 Taaldecreet wspólnoty flamandzkiej z dnia 19 lipca 1973 r. (B.B. z 6.9.1973), obowiązek redagowania faktur o charakterze transgranicznym wyłącznie w języku urzędowym owej sfederowanej jednostki pod rygorem nieważności tych faktur stwierdzanej przez sąd z urzędu?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supremo Tribunal Administrativo (Portugalia) w dniu 19 stycznia 2015 r. – Brisal – Auto Estradas do Litoral, S.A., KBC Finance Ireland/Fazenda Pública

(Sprawa C-18/15)

(2015/C 118/22)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Supremo Tribunal Administrativo

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Brisal – Auto Estradas do Litoral, S.A., KBC Finance Ireland

Druga strona postępowania: Fazenda Pública

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 TFUE stoi na przeszkodzie istnieniu krajowego przepisu podatkowego, zgodnie z którym instytucje finansowe niebędące rezydentami na terytorium portugalskim podlegają opodatkowaniu od przychodów z odsetek uzyskanych na tym terytorium w drodze poboru u źródła podatku o stawce ostatecznej wynoszącej 20 % (lub stawce niższej w przypadku istnienia umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania) stosowanej do przychodu *brutto*, bez możliwości odliczenia kosztów uzyskania przychodu bezpośrednio związanych z wykonywaną działalnością finansową, podczas gdy odsetki uzyskane przez instytucje finansowe będące rezydentami są wliczane całkowitego przychodu podlegającego opodatkowaniu, przy czym przy obliczaniu dochodu dla celów opodatkowania podatkiem od osób prawnych odliczane są koszty związane z prowadzoną działalnością, w związku z czym stosowana jest ogólna stawka podatkowa wynosząca 25 % do przychodów z odsetek *netto*?
- 2) Czy przeszkoda ta będzie istnieć również wtedy, gdy zostanie stwierdzone, że podstawa opodatkowania instytucji finansowych będących rezydentami jest lub może być objęta, po odliczeniu kosztów finansowania związanych z przychodami z odsetek lub kosztów mających bezpośredni związek z takimi przychodami, podatkiem wyższym niż ten, który jest pobierany u źródła w przypadku instytucji finansowych niebędących rezydentami od przychodów *brutto*?
- 3) W tej kwestii, czy koszty finansowania związane z udzielonymi pożyczkami lub koszty wykazujące bezpośredni związek ekonomiczny z przychodami z odsetek mogą zostać zweryfikowane przy pomocy danych EURIBOR („Euro Interbank Offered Rate”) i LIBOR („London Interbank Offered Rate”), które odzwierciedlają średnie stopy procentowe stosowane w finansowaniu międzybankowym, z którego korzystają banki w celu prowadzenia swojej działalności?

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawie T-384/11, Safa Nicu Sepahan Co./Rada Unii Europejskiej, wniesione w dniu 4 lutego 2015 r. przez Safa Nicu Sepahan Co.

(Sprawa C-45/15 P)

(2015/C 118/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Safa Nicu Sepahan Co. (przedstawiciel: adwokat A. Bahrami)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Z uwagi na przedstawione w niniejszym odwołaniu powody, Safa Nicu Sepahan Co. wnosi do Trybunału o:

1. częściowe uchylenie wyroku Sądu wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawie T-384/11 w zakresie, w jakim:
 - nie uznano w nim szkody materialnej poniesionej przez Safa Nicu Sepahan i nie przyznano odszkodowania za tę szkodę;
 - uznano w nim, że Safa Nicu Sepahan Co. poniosła szkodę niematerialną, lecz przyznano arbitralnie niską kwotę 50 000 EUR, jako jedyne zadośćuczynienie za tę szkodę;
2. skorzystanie z przysługującego mu nieograniczonego prawa orzekania i na podstawie dostępnych mu informacji lub dowodów:

Tytułem żądania głównego:

- przyznanie Safa Nicu Sepahan Co. kwoty 5 662 737,40 EUR wraz z odsetkami za szkody materialne poniesione w konsekwencji istotnego naruszenia normy prawnej przez Radę Unii Europejskiej i jej niezgodnego z prawem zachowania;
- przyznanie Safa Nicu Sepahan Co. kwoty 2 000 000 EUR wraz z odsetkami za szkody niematerialne poniesione w konsekwencji istotnego naruszenia normy prawnej przez Radę Unii Europejskiej i jej niezgodnego z prawem zachowania;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami prawnymi i innymi kosztami poniesionymi przez wnoszącą odwołanie w związku z tym odwołaniem, w tym kosztami poniesionymi w związku z pierwotnym postępowaniem przed Sądem, wraz z odsetkami.

Tytułem żądania ewentualnego:

- przyznanie Safa Nicu Sepahan Co. kwoty ustalonej ex aequo et bono wraz z odsetkami za szkody materialne poniesione w konsekwencji istotnego naruszenia normy prawnej przez Radę Unii Europejskiej i jej niezgodnego z prawem zachowania;
- przyznanie Safa Nicu Sepahan Co. kwoty ustalonej ex aequo et bono, nie niższej niż 50 000 EUR, wraz z odsetkami (zgodnie z tym co zostało już przyznane wspomnianym wyrokiem Sądu) za szkody niematerialne poniesione w konsekwencji istotnego naruszenia normy prawnej przez Radę Unii Europejskiej i jej niezgodnego z prawem zachowania;
- obciążenie Rady Unii Europejskiej zapłatą na rzecz Safa Nicu Sepahan Co kosztów prawnych i innych kosztów poniesionych przez wnoszącą odwołanie w związku z tym odwołaniem, w tym kosztów poniesionych w związku z pierwotnym postępowaniem przed Sądem, wraz z przypadającymi odsetkami.

W dalszej kolejności także tytułem żądania ewentualnego:

3. Przekazanie sprawy do Sądu do ponownego rozpoznania przez Sąd kwoty odszkodowania i wydania nowego wyroku na rzecz Safa Nicu Sepahan Co.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie wnosi dwa zarzuty przeciwko wyrokowi Sądu wydanemu w dniu 25 listopada 2014 r., z których każdy obejmuje kilka argumentów:

- 1) W zarzucie pierwszym odwołania wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w pkt od 93 do 149 zaskarżonego wyroku oddalając wysunięte przez wnoszącą odwołanie żądanie odszkodowania za całość szkód materialnych, pomimo faktu, iż Sąd uznał i przyznał, że wnosząca odwołanie rzeczywiście poniosła szkody materialne w wyniku poważnego w konsekwencjach niezgodnego z prawem zachowania Unii. Zarzut pierwszy opiera się na następujących argumentach:
 - w wyroku nie przyznano żadnego odszkodowania za szkody wyrządzone przez Unię i jej urzędników z naruszeniem art. 340 ust. 2 TFUE i art. 41 ust. 3 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, które obydwa przyjmują zasadę „pełnego odszkodowania”;
 - ponadto, nie przyznając żadnego odszkodowania za szkody materialne, których istnienie zostało uznane, wyrok narusza zasady proporcjonalności, rzetelnej oceny i jest przejawem odmowy ochrony prawnej;
 - wyrok narusza w dodatku prawo poprzez oczywiste przeinaczenia stanu faktycznego i dowodów, a oddalenie w nim całości roszczeń odszkodowawczych wnoszącej odwołanie opiera się na błędnym, nielogicznym i sprzecznym rozumowaniu.
- 2) W zarzucie drugim odwołania wnosząca odwołanie utrzymuje, że Sąd naruszył prawo w pkt od 92 do 149 zaskarżonego wyroku uznając, iż przyznanie 50 000 EUR stanowiło odpowiednie zadośćuczynienie. Sąd naruszył zatem spoczywający na nim obowiązek uzasadnienia, zasadę proporcjonalności i zasadę zobowiązującą do dokonania zadośćuczynienia za faktycznie poniesione, szkodę i koszty, co doprowadziło do arbitralnego i niezgodnego z prawem rezultatu.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja)
w dniu 6 lutego 2015 r. – Sélima Affum (po mężu Amissah)/Préfet du Pas de Calais, Procureur général
de la Cour d'appel de Douai**

(Sprawa C-47/15)

(2015/C 118/24)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Cour de cassation

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca skargę kasacyjną: Sélima Affum (po mężu Amissah)

Druga strona postępowania: Préfet du Pas de Calais, Procureur général de la Cour d'appel de Douai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 pkt 2 dyrektywy 2008/115/WE ⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że w przypadku gdy obywatel państwa trzeciego znajduje się w sytuacji zwykłego tranzytu jako pasażer przejeżdżającego przez terytorium tego państwa członkowskiego autobusu, który przyjechał z innego państwa członkowskiego należącego do strefy Schengen i udaje się do jeszcze innego państwa członkowskiego, pobyt tego obywatela na terytorium państwa członkowskiego jest nielegalny i w związku z tym obywatel ten jest objęty zakresem stosowania tej dyrektywy na podstawie jej art. 2 ust. 1?

- 2) Czy art. 6 ust. 3 tej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że nie stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu sankcję w postaci kary pozbawienia wolności za nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego, w przypadku gdy cudzoziemiec ten może zostać przyjęty w innym państwie członkowskim zgodnie z umową lub porozumieniem zawartym z tym państwem przed wejściem w życie rzeczony dyrektywy?
- 3) W zależności od odpowiedzi, która zostanie udzielona na poprzednie pytanie, czy rzeczona dyrektywa powinna być interpretowana w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu przewidującemu sankcję w postaci kary pozbawienia wolności za nielegalny wjazd obywatela państwa trzeciego zgodnie z tymi samymi przesłankami, jak te określone przez Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku z dnia 6 grudnia 2011 r. w sprawie Achughabian (C-329/11) ⁽²⁾ w odniesieniu do nielegalnego pobytu, które są związane z brakiem wcześniejszego poddania cudzoziemca środkom przymusu w rozumieniu art. 8 dyrektywy oraz z okresem stosowania wobec niego środka detencyjnego?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich 9Dz. U. L 348, s. 98).

⁽²⁾ EU:C:2011:807

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-426/10 i T-575/10 oraz w sprawie T-440/12, Moreda-Riviere Trefilerías/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Moreda-Riviere Trefilerías, S.A.

(Sprawa C-53/15 P)

(2015/C 118/25)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i A. Tresandi Blanco)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej postanowienia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-426/10 i T-575/10 oraz w sprawie T-440/12 Moreda-Riviere Trefilerías przeciwko Komisji.
- Obciążenie Komisji zarówno kosztami postępowania odwoławczego jak i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia w uzasadnieniu odwołania jeden zarzut.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie interesu prawnego Moreda-Riviere Trefilerías, S.A. zarówno w sprawie T-575/10 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), jak i w dostosowaniu zarzutów skargi i żądań przedstawionych w sprawie T-426/10 w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-427/10 i T-576/10 oraz w sprawie T-439/12, Trefilerías Quijano/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Trefilerías Quijano, S.A.

(Sprawa C-54/15 P)

(2015/C 118/26)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trefilerías Quijano, S.A. (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i A. Tresandi Blanco)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej postanowienia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-427/10 i T-576/10 oraz w sprawie T-439/12, Trefilerías przeciwko Komisji
- Obciążenie Komisji Europejskiej zarówno kosztami postępowania odwoławczego jak i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia w uzasadnieniu odwołania jeden zarzut.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie interesu prawnego Trefilerías Quijano SA zarówno w sprawie T-576/10 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), jak i w dostosowaniu zarzutów skargi i żądań przedstawionych w sprawie T-427/10 w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2015 r. w sprawach połączonych T-428/10 i T-577/10 oraz w sprawie T-441/12, Trenzas y Cables de Acero/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L.

(Sprawa C-55/15 P)

(2015/C 118/27)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Trenzas y Cables de Acero PSC, S.L. (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i A. Tresandi Blanco)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej postanowienia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-428/10 i T-577/10 oraz w sprawie T-441/12 Trenzas y Cables de Acero przeciwko Komisji.
- Obciążenie Komisji zarówno kosztami postępowania odwoławczego jak i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia w uzasadnieniu odwołania jeden zarzut.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie interesu prawnego Trenzas y Cables de Acero PSC zarówno w sprawie T-577/10 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), jak i w dostosowaniu zarzutów skargi i żądań przedstawionych w sprawie T-428/10 w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca).

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 25 listopada 2015 r. w sprawach połączonych T-429/10 i T-578/10 oraz w sprawie T-438/12, Global Steel Wire/Komisja, wniesione w dniu 6 lutego 2015 r. przez Global Steel Wire, S.A.

(Sprawa C-56/15 P)

(2015/C 118/28)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Global Steel Wire, S.A. (przedstawiciele: adwokaci F. González Díaz i A. Tresandi Blanco)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie na podstawie art. 263 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej postanowienia Sądu z dnia 25 listopada 2014 r. w sprawach połączonych T-429/10 i T-578/10 oraz w sprawie T-438/12 Global Steel Wire przeciwko Komisji.
- Obciążenie Komisji zarówno kosztami postępowania odwoławczego jak i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie przedstawia w uzasadnieniu odwołania jeden zarzut.

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo przy ocenie interesu prawnego Global Steel Wire zarówno w sprawie T-578/10 mającej za przedmiot skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca), jak i w dostosowaniu zarzutów skargi i żądań przedstawionych w sprawie T-429/10 w odniesieniu do decyzji Komisji z dnia 30 września 2010 r. zmieniającej decyzję Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna dotyczącą postępowania przewidzianego w art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz w art. 53 ust. 1 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/38.344 – Stal sprężająca).

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Pangyrus/OHIM – RSVP Design (COLOURBLIND)

(Sprawa T-257/11) ⁽¹⁾

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy COLOURBLIND — Oznaczenie słowne COLOURBLIND — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Brak złej wiary — Artykuł 52 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Brak używania w obrocie handlowym oznaczenia o zasięgu większym niż lokalny — Względna podstawa odmowy rejestracji — Artykuł 8 ust. 4 i art. 53 ust. 1 lit. c) rozporządzenia nr 207/2009]

(2015/C 118/29)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pangyrus Ltd (York, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Clubb, solicitor, i M. Lindsay, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: RSVP Design Ltd (Brookfield, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: początkowo M. Blair, następnie J. MacKenzie, solicitors)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 23 marca 2011 r. (sprawa R 751/2009-4) dotyczącą postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku towarowego pomiędzy Pangyrus Ltd a RSVP Design Ltd.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Pangyrus Ltd zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 16.7.2011.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Sabbagh/Rada

(Sprawa T-652/11) ⁽¹⁾

(Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Środki ograniczające przyjęte wobec Syrii — Zamrożenie funduszy — Oczwisty błąd w ocenie — Odpowiedzialność pozaumowna)

(2015/C 118/30)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bassam Sabbagh (Damaszek, Syria) (przedstawiciele: adwokaci M.A. Bastin i J.M. Salva)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i S. Kyriakopoulou, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011 w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii (Dz.U. L 296, s. 3), decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB (Dz.U. L 319, s. 56) i rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 (Dz.U. L 16, s. 1) w zakresie, w jakim akty te dotyczą skarżącego, a po drugie, żądanie wypłacenia odszkodowania z tytułu poniesionej szkody.

Sentencja

- 1) Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzeń wykonawczych Rady wydanych po przyjęciu rozporządzenia Rady (UE) nr 36/2012 z dnia 18 stycznia 2012 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Syrii oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 442/2011 zostaje odrzucone jako niedopuszczalne.
- 2) Stwierdza się nieważność w zakresie, w jakim akty te dotyczą Bassama Sabbagha:
 - rozporządzenia wykonawczego Rady (UE) nr 1151/2011 z dnia 14 listopada 2011 r. dotyczącego wykonania rozporządzenia (UE) nr 442/2011;
 - decyzji Rady 2011/782/WPZiB z dnia 1 grudnia 2011 r. w sprawie środków ograniczających wobec Syrii i uchylecia decyzji 2011/273/WPZiB;
 - rozporządzenia nr 36/2012.
- 3) Skutki decyzji i rozporządzeń, których nieważność stwierdzono, zostają utrzymane w mocy wobec Bassama Sabbagha do chwili upływu terminu do wniesienia odwołania albo, jeśli odwołanie zostanie wniesione w tym terminie, do czasu ewentualnego oddalenia odwołania.
- 4) Żądanie odszkodowawcze zostaje oddalone.
- 5) Rada Unii Europejskiej pokrywa własne koszty oraz połowę kosztów poniesionych przez Bassama Sabbagha.
- 6) Bassam Sabbagh pokrywa połowę własnych kosztów.

(¹) Dz.U. C 58 z 25.2.2012.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Francja/Komisja

(Sprawa T-135/12) (¹)

(Pomoc państwa — Świadczenia emerytalne — Pomoc związana z reformą systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom — Zmniejszenie wysokości rekompensaty, jaka miała zostać wypłacona przez państwo na rzecz France Télécom — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Korzyść)

(2015/C 118/31)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Republika Francuska (przedstawiciele: początkowo E. Belliard, G. de Bergues, J. Gstalter i J. Rossi, a następnie D. Colas Diégo i R. Coesme, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: B. Stromsky, L. Flynn i D. Grespan, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/540/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom wdrożona przez Francję na rzecz France Télécom (Dz.U. 2012, L 279, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Francuska pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Orange/Komisja

(Sprawa T-385/12) ⁽¹⁾

(Pomoc państwa — Świadczenia emerytalne — Pomoc związana z reformą systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom — Zmniejszenie wysokości rekompensaty, jaka miała zostać wypłacona przez państwo na rzecz France Télécom — Decyzja uznająca pomoc za zgodną z rynkiem wewnętrznym pod pewnymi warunkami — Korzyść — Selektywny charakter — Naruszenie konkurencji — Prawo do obrony)

(2015/C 118/32)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Orange, dawniej France Télécom (Paryż, Francja) (przedstawiciele: S. Hautbourg i S. Cochard-Quesson, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: L. Flynn, D. Grespan i B. Stromsky, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji 2012/540/UE z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie pomocy państwa C 25/08 (ex NN 23/08) – Reforma systemu finansowania świadczeń emerytalnych urzędników państwowych zatrudnionych we France Télécom wdrożona przez Francję na rzecz France Télécom (Dz.U. 2012, L 279, s. 1).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Orange pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.

⁽¹⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012.

Wyrok Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – Polska/Komisja(Sprawa T-257/13) ⁽¹⁾

[EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Rozwój obszarów wiejskich — Wydatki poniesione przez Polskę — Artykuł 7 rozporządzenia (WE) nr 1258/1999 — Artykuł 31 rozporządzenia (WE) nr 1290/2005 — Skuteczność kontroli — Obowiązek uzasadnienia — Zasada pomocniczości]

(2015/C 118/33)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciele: B. Majczyna i D. Krawczyk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Rossi i A. Szmytkowska, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/123/UE z dnia 26 lutego 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 67, s. 20), w odniesieniu do działania „Renty strukturalne” wdrożonego przez Rzeczpospolitą Polską.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 207 z 20.7.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Litwa/Komisja(Sprawa T-365/13) ⁽¹⁾

(EFOGR — Sekcja Gwarancji — EFRG i EFRROW — Wydatki wyłączone z finansowania — Środki rozwoju obszarów wiejskich — „Utrudnienia naturalne” i środowisko rolne — Adekwatność kontroli — Ryczałtowe korekty finansowe — Proporcjonalność)

(2015/C 118/34)

Język postępowania: litewski

Strony

Strona skarżąca: Republika Litewska (przedstawiciele: D. Kriaučiūnas, R. Krasuckaitė i A. Petrauskaitė, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė i G. von Rintelen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 123, s. 11).

Sentencja

- 1) Stwierdza się nieważność decyzji wykonawczej Komisji 2013/214/UE z dnia 2 maja 2013 r. wyłączającej z finansowania Unii Europejskiej niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR), Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW), w zakresie, w jakim została w niej nałożona wynosząca 5 % korekta finansowa w odniesieniu do działań rolnośrodowiskowych związanych z kryterium dotyczącym stosowania nawozów.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Republika Litewska i Komisja Europejska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 284 z 28.9.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – Costa Crociere/OHIM – Guerlain (SAMSARA)

(Sprawa T-388/13) (¹)

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego SAMSARA — Wcześniejszy słowny wspólnotowy znak towarowy SAMSARA — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 207/2009]

(2015/C 118/35)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Costa Crociere SpA (Genua, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Vanzetti, S. Bergia i G. Sironi)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: L. Rampini, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Guerlain SA (Levallois-Perret, Francja) (przedstawiciele: adwokaci C. Costa i M. Baccarelli)

Przedmiot

Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 13 maja 2013 r. (sprawa R 2049/2011-4) dotyczącą postępowanie w sprawie sprzeciwu pomiędzy Guerlain SA a Costa Crociere SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Costa Crociere SpA zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 298 z 12.10.2013.

Wyrok Sądu z dnia 26 lutego 2015 r. – 9Flats/OHIM – Tibesoca (9flats.com)**(Sprawa T-713/13) ⁽¹⁾**

[Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego 9flats.com — Wcześniejszy graficzny znak towarowy 50flats — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009

(2015/C 118/36)*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: 9Flats GmbH (Hamburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat H. Stoffregen)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: początkowo A. Pohlmann, następnie S. Hanne, pełnomocnicy)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również: Tibesoca, SL (Walencja, Hiszpania)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 25 października 2013 r. (sprawa R 1671/2012-2), dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu między Tibesoca, SL a 9Flats GmbH.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) 9Flats GmbH zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 61 z 1.3.2014.

Wyrok Sądu z dnia 25 lutego 2015 r. – Walton/Komisja**(Sprawa T-261/14 P) ⁽¹⁾**

(Odwołanie — Służba publiczna — Personel tymczasowy — Odrzucenie skargi w pierwszej instancji jako oczywiście niedopuszczalnej — Rezygnacja członka personelu tymczasowego ze stanowiska — Kwota wierzytelności przysługująca Komisji od skarżącego w związku z jego rezygnacją ze stanowiska — Powaga rzeczy osądzonej — Decyzje, które stały się ostateczne w braku zaskarżenia do sądu)

(2015/C 118/37)*Język postępowania: francuski***Strony**

Wnoszący odwołanie: Robert Walton (Oxford, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat F. Moyse)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i A.-C. Simon, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (trzecia izba) z dnia 27 lutego 2014 r. Walton/Komisja (F-32/13, RecFP, EU:F:2014:37) zmierzające do jego uchylecia.

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Robert Walton pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.*

⁽¹⁾ Dz.U. C 235 z 21.7.2014.

Skarga wniesiona w dniu 17 grudnia 2014 r. – Banco Espírito Santo/Komisja**(Sprawa T-814/14)**

(2015/C 118/38)

*Język postępowania: portugalski***Strony**

Strona skarżąca: Banco Espírito Santo, S.A. (przedstawiciele: M. Gorjão-Henriques i L. Bordalo e Sá, advogados)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności pkt 9 i 18 załącznika II do decyzji Komisji Europejskiej C(2014) 5682 wersja ostateczna z dnia 3.8.2014 pomoc państwa nr SA.39250 (2014/N) – Portugalia, Resolution of Banco Espírito Santo, S.A., w części, w której nakazuje ona lub można interpretować, iż nakazuje skarżącej (Banco Espírito Santo, S.A. [zwanej dalej BES]), zapłatę wynagrodzenia Monitoring Trustee (powiernika odpowiedzialnego za monitoring) lub innych podmiotów odpowiedzialnych za zadania należące do Monitoring Trustee;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przepisów prawnych dotyczących stosowania traktatu – nałożenie na BES ciężarów związanych z nadzorem nad wykonaniem zobowiązań przyjętych przez Republikę Portugalską:
 - Na BES zostały nałożone obowiązki związane z działaniami osoby trzeciej, w odniesieniu do której BES nie udzielił zgody i z której działań BES nie czerpie on korzyści, przy czym osoba ta nie została wybrana zgodnie z kryteriami zapewniającymi przestrzeganie zasady wyboru rozwiązania najbardziej korzystnego ekonomicznie, z ewentualnym poszkodowaniem wierzycieli i akcjonariuszy BES.

- Zgodnie z zaskarżoną decyzją powołanie Monitoring Trustee następuje z Funduszu Likwidacyjnego. Niemniej jednak, jeżeli do Republiki Portugalskiej należy tylko powołanie jedyne Monitoring Trustee, nie można zaakceptować, aby ciężar odpowiadający wynagrodzeniu Monitoring Trustee spoczywał w całości na BES. Takie rozwiązanie narusza zasady leżące u podstaw pomocy państwowej: a) umacnia przewagę, z której korzysta bank pomostowy, uwalniając go od ciężarów likwidacji, które w przeciwnym razie spoczywałyby na nim na podstawie prawa; ii) zakłóca konkurencję na korzyść banku pomostowego, uwalniając go od ciężarów, co nie zostało zaklasyfikowane jako wymagająca zgody pomoc państwa;
 - Uregulowanie UE w dziedzinie pomocy państwa nie zawiera jakiejkolwiek podstawy dla nałożenia obowiązku zapłaty wynagrodzenia Monitoring Trustee na BES, który, przypomina się, nie jest ani adresatem decyzji ani osobą korzystającą z pomocy;
 - Rozporządzenie (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. o jednolitym mechanizmie likwidacji, mające zastosowanie od 2016 r., nic nie wnosi w tej dziedzinie, poza przewidzeniem osoby powiernika w art. 19, podobnie jak nic nie wnoszą rozporządzenie nr 1093/2010 lub dyrektywa 2014/59/UE, której termin transpozycji jeszcze nie upłynął;
 - W ramach prawa Unii Europejskiej, podobnie jak i w ramach działań DG COMP (dyrekcja generalna ds. Konkurencji Komisji Europejskiej), służby odpowiedzialnej za akt, który przybrał formę zaskarżonej decyzji, istnieją postanowienia dotyczące wykładni podmiotu Monitoring Trustee oraz jego wynagrodzenia, które mogą służyć uzupełnieniu luki prawnej w przewidzeniu sytuacji, z jaką mamy obecnie do czynienia, dokładniej, w odniesieniu do struktury wysokości wynagrodzenia Monitoring Trustee, która powinna wynikać z porozumienia stron, niezależnie od jej akceptacji przez Komisję Europejską oraz koniecznej niezależności od środków, jakie mają zostać przyznane;
 - Sposób postępowania w sprawie wynagrodzenia Monitoring Trustee nie może zostać narzucony przez Komisję skarżącą, z którego to względu nałożenie takiego ciężaru finansowego przez Komisję Europejską w wiążący sposób (min. bez uprzedniej zgody BES, w szczególności co do jego wysokości), nie ma żadnej podstawy prawnej, ani w rozporządzeniu (UE) nr 806/2014, ani w żadnym innym akcie prawnym;
 - Sama Komisja Europejska w zaskarżonej decyzji stwierdza jedynie, że to na banku pomostowym ciąży obowiązek wynagradzania Monitoring Trustee, oraz że owo wynagrodzenie powinno być płacone „w taki sposób, aby nie stać na przeszkodzie niezależnemu i skutecznemu wykonywaniu mandatu przez powiernika”. Brak jest bowiem prawidłowej definicji struktury wynagrodzenia, a w szczególności sposobu, w jaki ono następuje w praktyce, lub jego granic.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i związaniem administracji jej wcześniejszymi aktami:
- Komisja naruszyła zasady uzasadnionych oczekiwań, pewności prawa i związania administracji jej wcześniejszymi aktami w zakresie, w jakim nakłada, lub można interpretować, iż nakład, przejęcie przez BES ciężarów związanych z Monitoring Trustee;
 - Wcześniejszy wniosek nasuwa się tym bardziej, gdy stwierdzi się, że BES, osoba trzecia wobec decyzji, został całkowicie wykluczony z postępowania w sprawie zatrudnienia Monitoring Trustee, dzięki czemu nie mógł on, niezależnie od zasobów i niezależności wymaganych przez decyzję, zapewnić przestrzegania swoich zobowiązań (oraz zobowiązań powierniczych jego zarządzających), mających na celu zagwarantowanie, że ów monitoring zobowiązań będzie przedstawiał mniej znaczące obciążenie finansowe dla BES;

3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności:

- Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności nakładając na BES jednostronne i pełne przejęcie ciężarów, które, z uwagi na aktualną sytuację finansową BES, jako instytucji będącej przedmiotem środka likwidacyjnego, nie dość że okazują się nadmiernie uciążliwe i znaczne, ale ponadto przekraczają granice proporcjonalności w ścisłym tego słowa znaczeniu;
- Jest tak tym bardziej, zdaniem BES, ponieważ odpowiedzialność za takie wydatki, w braku jej przejęcia przez państwo portugalskie jako zobowiązanie, obciąża samą Komisję Europejską w ramach wykonywania przez nią jej obowiązków z dziedziny likwidacji instytucji bankowych i zobowiązań przejmowanych przez państwa członkowskie w kontekście tych środków.

Skarga wniesiona w dniu 8 stycznia 2015 r. – Auyantepui Corp./OHIM – Magda Rose (Mr Jones)

(Sprawa T-8/15)

(2015/C 118/39)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Auyantepui Corp., SA (Panama, Panama) (przedstawiciel: adwokat E. Manresa Medina)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Magda Rose GmbH & Co. KG (Wiedeń, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „Mr Jones” – zgłoszenie nr 10 669 794

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 października 2014 r. w sprawie R 49/2014-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i dopuszczenie zgłoszonego znaku towarowego do rejestracji;
- obciążenie OHIM i – w razie wstąpienia do postępowania – pozostałych uczestników postępowania kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.
-

Odwołanie wniesione w dniu 20 stycznia 2015 r. przez Komisję Europejską od wyroku wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej (druga izba) w sprawie F-2/12, Christow/Komisja i EMA

(Sprawa T-26/15 P)

(2015/C 118/40)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, N. Nikołowa i S. Petrowa)

Inni uczestnicy postępowania: Emił Christow, Europejska Agencja Leków (EMA)

Żądania

Wnosząca odwołanie wnosi do Sądu o:

- uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 listopada 2014 r. wydanego w sprawie F-2/12 Christow/Komisja i EMA;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej celem orzeczenia w przedmiocie pozostałych zarzutów;
- pozostawienie kwestii kosztów do rozstrzygnięcia w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej prawa Unii poprzez nadanie zasadzie dobrej administracji zakresu, jakiego ta zasada nie posiada.
2. Pośilkowo, zarzut drugi dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej zasady proporcjonalności poprzez pominięcie sprawdzenia przed stwierdzeniem nieważności decyzji, czy nieprzestrzeganie zasady dobrej administracji mogło mieć wpływ na treść zaskarżonej decyzji.
3. Ewentualnie, zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez Sąd do spraw Służby Publicznej, w każdym razie, prawa Unii poprzez nieuwzględnienie bilansu naruszonych w niniejszym wypadku interesów i nieograniczenie skutków swojego orzeczenia.

Odwołanie wniesione w dniu 20 stycznia 2015 r. przez Europejską Agencję Leków (EMA) od wyroku wydanego w dniu 13 listopada 2014 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-2/12 Christow/Komisja i EMA

(Sprawa T-27/15 P)

(2015/C 118/41)

Język postępowania: bułgarski

Strony

Wnoszący odwołanie: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: J. Currall, N. Nikołowa i S. Petrowa)

Inne strony postępowania: Emił Christow, Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

- Uchylenie wyroku Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 13 listopada 2014 r. w sprawie F-2/12 Christow/Komisja i EMA;
- przekazanie sprawy do Sądu do spraw Służby Publicznej celem rozstrzygnięcia w przedmiocie dalszych zarzutów;
- orzeczenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów zostanie wydane w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnosząca odwołanie podnosi cztery zarzuty.

- Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo Unii nadając zasadzie dobrej administracji zakres, którego ona nie posiada.
- Posiłkowo, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył zasadę proporcjonalności poprzez zaniechanie sprawdzenia przed stwierdzeniem nieważności, czy niezachowanie zasady dobrej administracji mogło mieć wpływ na treść zaskarżonej decyzji.
- Posiłkowo w dalszej kolejności, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył w każdym razie prawo Unii, gdyż zaniechał zestawienia wagi poszczególnych wchodzących w grę interesów i nie ograniczył skutków swego wyroku.
- Posiłkowo w jeszcze dalszej kolejności, Sąd do spraw Służby Publicznej naruszył prawo Unii uznając, że nieprawidłowość decyzji Komisji siłą rzeczy powoduje nieprawidłowość decyzji wydanej przez EMA.

Skarga wniesiona w dniu 3 lutego 2015 r. – PAN Europe/Komisja

(Sprawa T-51/15)

(2015/C 118/42)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: B. Kloostera, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 24 listopada 2014 r. o sygnaturze Ares(2014)3900631 (zwanej dalej „zaskarżoną decyzją”), w której Komisja potwierdziła w szerokim zakresie swoją decyzję z dnia 3 czerwca 2014 r. o sygnaturze Ares(2014)2150615, w której Komisja wydała rozstrzygnięcie w przedmiocie wniosku o udzielenie informacji złożonego przez PAN Europe w dniu 3 stycznia 2014 r. (zarejestrowanego przez Komisję w dniu 6 stycznia 2014 r.);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący tego, że wydając zaskarżoną decyzję, Komisja naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 i niesłusznie go nie zastosowała albo tylko częściowo je zastosowała, ponieważ:
 - Komisja naruszyła art. 2 ust. 1 lit. d rozporządzenia (WE) nr 1367/2006, nie biorąc pod uwagę faktu, że objęta wnioskiem informacja dotyczy środowiska;
 - Komisja naruszyła art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001, interpretując powody odmowy zawarte w art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 niezgodnie z art. 4 ust. 3 par. 2 konwencji z Aarhus lub dokonując wykładni zawężającej, jako że Komisja nie rozważyła powołanego przez nią szczególnego interesu ochrony procesu decyzyjnego w odniesieniu do ogólnego interesu ujawnienia informacji dotyczących środowiska oraz nie przedstawiła wystarczającego uzasadnienia odmowy;
 - Komisja naruszyła art. 6 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 i art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 przez to, że nie zbadała w sposób konkretny i indywidualny dokumentów wskazanych we wniosku o udzielenie dostępu oraz przez to, że nie uzasadniła powodu odmowy udzielenia dostępu w stosunku do każdego dokumentu z osobna.
2. Zarzut drugi dotyczący tego, że Komisja, wydając zaskarżoną decyzję, naruszyła rozporządzenie (WE) nr 1049/2001, konkretnie art. 4 lub w szczególności art. 4 ust. 3 tego rozporządzenia, ponieważ nie wykazała, że powoływana podstawa odmowy ma zastosowanie, nieprawidłowo nie rozważyła interesów związanych z ujawnieniem oraz nieprawidłowo i niezgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 nie zbadała w sposób konkretny i indywidualny dokumentów wskazanych we wniosku o udzielenie dostępu.

**Skarga wniesiona w dniu 2 lutego 2015 r. – Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft/OHIM
(Brauwelt)**

(Sprawa T-56/15)

(2015/C 118/43)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Raimund Schmitt Verpachtungsgesellschaft mbH (Norymberga, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Höfler)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Brauwelt” – zgłoszenie nr 12 038 551

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4.12.2014 w sprawie R 1121/2014-4

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Trajektna luka Split/Komisja**(Sprawa T-57/15)**

(2015/C 118/44)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Trajektna luka Split d.d. (Split, Chorwacja) (przedstawiciele: adwokaci M. Bauer, H.-J. Freund i S. Hankiewicz)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 7285 wersja ostateczna z dnia 15 października 2014 r. – Chorwacja – Domniemana pomoc państwa na rzecz Jadroliniji;
- nakazanie Komisji pokrycia własnych kosztów, a także kosztów poniesionych przez stronę skarżącą;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia do Komisji Europejskiej w celu uzupełnienia dochodzenia i wydania nowej decyzji oraz
- podjęcie wszelkich innych środków, które Sąd uzna za konieczne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi sześć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i oczywistego błędu co do prawa polegającego na naruszeniu art. 107 TFEU, które wynika ze stwierdzenia, że podważany środek nie stanowi pomocy państwa w oparciu o zastosowanie nieprawidłowego kryterium w celu ustalenia, czy zostały użyte zasoby państwowe.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i oczywistego błędu co do prawa polegającego na naruszeniu art. 107 TFEU, które wynika ze stwierdzenia, że podważany środek nie stanowi pomocy państwa ze względu na brak użycia zasobów państwowych.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu co do prawa polegającego na naruszeniu pojęcia, o którym mowa w przepisach art. 107 ust. 1 TFEU w związku z art. 106 ust. 1 TFEU, w wyniku nieuwzględnienia art. 106 ust. 1 TFEU.
4. Zarzut czwarty dotyczący nieprzestrzegania istotnych wymogów proceduralnych polegającego na naruszeniu art. 10 ust. 2 rozporządzenia nr 659/1999⁽¹⁾, które wynika z niedostatecznego wykorzystania przewidzianych w tym rozporządzeniu uprawnień w zakresie dochodzenia.

5. Zarzut piąty dotyczący oczywistego błędu w ocenie w związku z niewszczęciem formalnej procedury dochodzenia przewidzianej w art. 108 ust. 2 TFEU i w art. 4 ust. 4 rozporządzenia nr 659/1999.
6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych wynikającego z niewystarczającego uzasadnienia w świetle art. 296 ust. 2 TFEU w odniesieniu do braku zasobów państwowych i pojęcia, o którym mowa w przepisach art. 106 ust. 1 w związku z art. 107 ust. 1 TFEU.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE (Dz.U. 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 lutego 2015 r. – Ludwig Bertram/Seni Vita – OHIM (Sanivita)

(Sprawa T-58/15)

(2015/C 118/45)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ludwig Bertram GmbH (Isernhagen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat V. Rust-Sorge)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Seni Vita OHG (Bayreuth, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca.

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy nr 9949959.

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu.

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21.11.2014 w sprawie R 1087/2013-1.

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Polo Club/OHIM – Lifestyle Equities (POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN)

(Sprawa T-67/15)

(2015/C 118/46)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Polo Club (Gassin, Francja) (przedstawiciel: adwokat D. Masson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Lifestyle Equities CV (Amsterdam, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający elementy słowne „POLO CLUB SAINT-TROPEZ HARAS DE GASSIN” – zgłoszenie nr 10 525 137

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie R 1882/2013-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji oraz rejestrację zgłoszonego znaku towarowego w całości;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) i art. 8 ust. 4 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Trajektna luka Split/Komisja

(Sprawa T-70/15)

(2015/C 118/47)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Trajektna luka Split d.d. (Split, Chorwacja) (przedstawiciele: M. Bauer, H. Freund i S. Hankiewicz, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2014) 9236 final z dnia 28 listopada 2014 r. w sprawie AT.40199 – Port Split;
- obciążenie Komisji kosztami własnymi oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą;
- przekazanie sprawy Komisji Europejskiej w celu przeprowadzenia dodatkowego dochodzenia oraz wydania nowej decyzji; i

— zastosowanie wszelkich innych środków, jakie Sąd uzna za stosowne.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa, przez to, że Komisja uchybiła ciążącym na niej obowiązkom związanym z rozpatrzeniem skargi, nieprawidłowo oceniając interes Unii Europejskiej w stosunku do wszystkich trzech przedstawionych przez Komisję podstaw.
2. Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia prawa, przez to, że Komisja uchybiła ciążącym na niej obowiązkom związanym z rozpatrzeniem skargi, w szczególności nie uwzględniając wszystkich istotnych kwestii prawnych i faktycznych.

Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Jaguar Land Rover/OHIM – Nissan Jidosha (Land Glider)

(Sprawa T-71/15)

(2015/C 118/48)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Jaguar Land Rover Ltd (Coventry, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat R. Ingerl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Nissan Jidosha KK (Yokohama-shi, Kanagawa-ken, Japonia)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Nissan Jidosha KK

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „Land Glider” – zgłoszenie nr 8 324 196

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie R 1415/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 8 ust. 5 rozporządzenia nr 207/2009.
-

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2015 r. – Aston Martin Lagonda/OHIM (Przedstawienie maskownicy umiejscowionej na przodzie samochodu)

(Sprawa T-73/15)

(2015/C 118/49)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aston Martin Lagonda Ltd (Gaydon, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: D. Farnsworth, solicitor)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Wspólnotowy znak towarowy oznaczony jako „inny” (Przedstawienie maskownicy umiejscowionej na przodzie samochodu) – zgłoszenie nr 12 218 426

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie R 1796/2014-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim utrzymano w niej mocy stwierdzenie eksperta, że zgłoszony znak jest *prima facie* pozbawiony charakteru odróżniającego w odniesieniu do rozpatrywanych towarów i usług;
- dopuszczenie zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 12 218 426 do publikacji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 17 lutego 2015 r. – ROD Leichtmetallräder/OHIM – Rodi TR (ROD)

(Sprawa T-75/15)

(2015/C 118/50)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: ROD Leichtmetallräder GmbH (Weiden in der Oberpfalz, Niemcy) (przedstawiciel: adwokaci J. Hellenbrand i J. Biener)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Rodi TR, SL (Lleida, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „ROD” – wspólnotowy znak towarowy nr 5 694 989

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 17 grudnia 2014 r. w sprawie R 281/2014-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- stwierdzenie nieważności decyzji Wydziału Unieważnień OHIM z dnia 22 listopada 2013 r.;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem i postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 65 ust. 2 w związku z art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie istotnego wymogu proceduralnego – naruszenie zasady 39 ust. 3 i zasady 37 lit. b) ppkt (ii) rozporządzenia nr 2868/95.

**Skarga wniesiona w dniu 12 lutego 2015 r. – Tronios Group International/OHIM – British Sky
Broadcasting Group (SkyTec)**

(Sprawa T-77/15)

(2015/C 118/51)

Język skargi: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Tronios Group International BV (Breda, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci R. van Leeuwen i H. Klingenberg)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: British Sky Broadcasting Group plc (Isleworth, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Tronios Group International BV

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „SkyTec”

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku.

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28.11.2014 w sprawie R 1681/2013-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i oddalenie żądania British Sky Broadcasting Group dotyczącego unieważnienia prawa do znaku;
- obciążenie British Sky Broadcasting Group kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami wcześniejszych postępowań przed OHIM.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 54 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Olympus Medical Systems/OHIM (3D)

(Sprawa T-79/15)

(2015/C 118/52)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Olympus Medical Systems Corp. (Tokio, Japonia) (przedstawiciele: adwokaci A. Ebert-Weidenfeller i C. Opatz)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny znak towarowy zawierający element „3D” – zgłoszenie nr 12 598 538

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 11 grudnia 2014 r. w sprawie R 1708/2014-2

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 20 lutego 2015 r. – Facchinello/OHIM – Olimpia Splendid (Synthesis)

(Sprawa T-81/15)

(2015/C 118/53)

Język skargi: włoski

Strony

Strona skarżąca: Danila Facchinello (Molinella, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Torlontano)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Olimpia Splendid SpA (Gualtieri, Włochy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Synthesis” – wspólnotowy znak towarowy nr 2 871 069

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21.11.2014 r. w sprawie R 2169/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21.11.2014 r., a w rezultacie, stwierdzenie, że prawa do wspólnotowego znaku towarowego Synthesis w odniesieniu do towarów należących do klasy 11 (klimatyzatory) nie wygasły;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 51 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009 w zakresie, w jakim Pierwsza Izba Odwoławcza stwierdziła wygaśnięcie praw do wspólnotowego znaku towarowego ze względu na to, że przedstawione przez jego właściciela dowody nie były w stanie wykazać faktycznego korzystania ze znaku wspólnotowego.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Laboratorios Thea/OHIM – Sebapharma (Sebacur)

(Sprawa T-84/15)

(2015/C 118/54)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Laboratorios Thea, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat D. Mallo Saint-Jalmes)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sebapharma GmbH & Co. KG (Boppard, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Graficzny wspólnotowy znak towarowy zawierający element słowny „Sebacur” – zgłoszenie nr 10 554 194

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie R 2403/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie, w jakim oddalono w niej wniesione przez stronę skarżącą żądanie uchylenia decyzji Wydziału Sprzeciwów i obciążono stronę skarżącą zwrotem 550 EUR na rzecz Sebapharma GmbH & Co.;
- obciążenie strony przegrywającej kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 19 lutego 2015 r. – Alfa Wassermann Hungary/OHIM – Pharma Mar (YLOELIS)

(Sprawa T-85/15)

(2015/C 118/55)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Alfa Wassermann Hungary kft (Budapeszt, Węgry) (przedstawiciele: adwokaci M. Best, U. Pfléghar i S. Schäffner)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Pharma Mar, SA (Colmenar Viejo, Hiszpania)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „YLOELIS” – zgłoszenie nr 10 914 431

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 18 grudnia 2014 r. w sprawie R 1100/2014-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i decyzji Wydziału Sprzeciwów z dnia 24 lutego 2014 r. (postępowanie w sprawie sprzeciwu nr B 2 066 184);
- oddalenie sprzeciwu nr B 2 066 184 w całości;
- obciążenie OHIM i wnoszącego sprzeciw kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 23 lutego 2015 r. – Niagara Bottling/OHIM (NIAGARA)

(Sprawa T-89/15)

(2015/C 118/56)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Niagara Bottling LLC (Ontario, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja nr 1 153 535 wskazująca Unię Europejską słownego znaku towarowego „NIAGARA”

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 12 grudnia 2014 r. w sprawie R 784/2014-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 18 lutego 2015 r. – Schoeller Corporation/OHIM – Sscope (SCOPE)

(Sprawa T-90/15)

(2015/C 118/57)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Schoeller Corporation GmbH (Berlin, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. van Ackeren)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Sscope SA (Luksemburg, Luksemburg)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „SCOPE” – zgłoszenie nr 4 502 341

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 21 listopada 2014 r. w sprawie R 2381/2013-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- posiłkowo stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w zakresie dotyczącym usług analizy finansowej i udzielania informacji z zakresu finansów;
- obciążenie pozostałych uczestników postępowania kosztami.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia nr 207/2009;
 - Naruszenie art. 52 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 207/2009.
-

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ

Skarga wniesiona w dniu 23 stycznia 2015 r. – ZZ/EMA

(Sprawa F-9/15)

(2015/C 118/58)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: ZZ (przedstawiciele: J.N. Louis, R. Metz, N. de Montigny, D. Verbeke i T. Van Lysbeth)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA)

Przedmiot i opis sporu

Stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Agencji Leków (EMA) o zawieszeniu skarżącego w czynnościach służbowych oraz żądanie zapłaty tymczasowo jednego euro tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania.

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 31 marca 2014 r. o nadaniu skarżącemu „statusu nieczynnego pracownika” na czas nieokreślony;
 - Zasądzenie od strony pozwanej zapłaty na rzecz skarżącego tymczasowo jednego euro tytułem zadośćuczynienia i odszkodowania;
 - obciążenie EMA kosztami postępowania.
-

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL